le sees ja küssis: mitmemast roost sa olled?

Kuendamast, wastas soldat worsti sües.

Kas sa rüggemendi peälikussi tunned?

Ja-ah, olli wastus.

Tunned sa ka kunningast, mantelt lahti lües, küssis kunningas.

Jah, wastas kohkund soldat. Teie ollete issi. Hoidke mo worst käes, ma munserdan.

Siggadel lussikas.

Möisa-wannem, kes hommiko warra õuet möda köndis, tahtis ommeti teada sada, miks sead ni hirmsaste kiunuwad ja winguwad. Temma läks karja-aea jüre ja näggi, sead kiskusid ühte teist künna kallal, hõbbelussikas olli neil sõma sees ees, mis perre-emmanda holetuse läbbi sõmaga olli wäljatodud. Emmand tulli ka issi senna ja söimas innetomaid ellajaid. Oi, oi! ütles Herra, sul polle ühtegi õigust neid söimata; agga neil on õigus pahhased olla: sest, neid on paljo, agga sa polle neile mitte ennam kui ühhe ainsa lussika andnud.